

LANGZAAMAAN

Altied maar dat zeure ummer maar gedoons
Altied in de waer zelden is ut is gewoon
Efkes rust, rust aan miene kop

Altied maar wat sneller volle kracht veuroet
100 op dun teller met sterre in de roet
Nooit uns rust, rust aan miene kop

Laot ut maar gebeure, veranger uns van toon
Wat gebeurt det mot gebeure, dao kinse niks aan doon
Maar stap ik in ut beutje is unne tied van niks
De rust in miene kop is zo gefiks

Langzaamaan veurt de boot taege de aovund aan
Land in zicht maar ik vaar nog efkes in dit licht
van de zon die zakt langzaamaan

Langzaam wurd ut rustig, dun emmer din geit laeg
Precies zo wie beschreve in dat book wat ik lets kreeg
maar dan wer rust, rust aan miene kop

Opens dao geit ut water duchtig op en neer
Dae boot wat net veurbie kwaam, din trok um flink van leer
maar dan weer rust, rust aan miene kop

Ik zwej nao din enne, dae visser aan de kant
We lachen taege ein met eine witte in de hand
De zurg zien we vergaete, ut oor dat zien we kwiet
Dit moment dat is van os nou is ut tied

Langzaamaan veurt de boot taege de aovund aan
Land in zicht maar ik vaar nog efkes in dit licht
van de zon die zakt

Starend nao ut water verbrent de zon mien naas
Laef ik in ut noe en op de golven van de Maas
Dink ik neet aan later of wat dur is gewest
Nurges echt aan dinke bevelt mich nog ut best

Laot maar gebeure, veranger uns van toon
Wat gebeurt mot toch gebeure, dao kense niks aan doon
Maar stap ik in ut beutje is unne tied van niks
de rust in miene kop is zo gefiks

Langzaamaan veurt de boot taege de aovund aan
Land in zicht maar ik vaar nog efkes in dit licht
van de zon die zakt

Langzaamaan veurt de boot taege de aovund aan
Land in zicht maar ik vaar nog efkes in dit licht
van de zon die zakt langzaamaan